

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XVI. De Belizarii expeditione adversus Vandalos, eorumque internecone.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

runt: sed tum ipsi folitâ intemperantiâ A
 utebantur, tum sacerdotes Christiano-
 rum quoscumque comprehenderant,
 alapis cadebant, & dorfa eorum ver-
 beribus tundentes, ministrare sibi eos
 cogebant. Exploratores autem Caba-
 onis, simulatque Vandali ex iis locis
 abscesserant, id agebant quod ipsis im-
 peratum fuerat. Nam & ædes sacras
 protinus purgabant, & stercore ac si
 quid aliud minus religiose ingestum
 fuerat, studiose auferentes, lucernas om-
 nes accendebant, & sacerdotes sum-
 ma cum reverentia salutantes, omni
 obsequio atque humanitate prosequen-
 tur. Pauperibus denique circa ædes
 illas sedentibus pecunias dabant. Hunc
 in modum exercitum Vandalorum se-
 quebantur. Et Vandali quidem, ex eo
 tempore per univrsam deinceps iter
 similia scelera admiserunt: explorato-
 res verò remedium adhibere conati
 sunt. Ubi verò Vandali proprius ad
 Mauros accesserunt, exploratores an-
 tevertentes nunciarunt Cabaoni, quæ-
 cumque tum à Vandalis, tum ab ipsis, in
 ædibus sacris Christianorum gesta ef-
 fect, hostesque jam appropinquare. His
 auditis Cabaonis aciem instruit. Pluri-
 mi ex Vandalis in eo præliocæsi interie-
 runt. Multi etiam à Mauris capti sunt.
 Paucique omnino ex illo exercitu do-
 mum rediere. Hanc cladem à Mauris
 perpeffus est Thralamundus: nec mul-
 to post è vivis excessit, cum septem ac
 viginti annos apud Vandalos regnasset.

CAP. XVI.

De Belisarii expeditione adversus Vandalos,
 eorumque internecione.

R EFERE tidem Procopius, Justinia-
 num Christianorum causâ qui
 gravissimis malis illic afficiebantur, ex-
 peditionem in Africam suscepisse: sed
 suggestione Joannis Præfecti prætorio,
 ab instituto esse revocatum. Postea ta-
 mē in somnis admonitum esse ne ab in-
 cepto desisteret. Regnū enim Vanda-
 lorum ab illo eversum iri, si Christianis o-
 pem ferret. Hoc somnio confirmatus,
 anno Imperii sui septimo, circa æstivū
 solstitiū, Belisariū ad bellum Carthagi-
 nense mittit, cum navis prætoriana ad lit-
 tus quod est ante palatium, appulisset:
 & Epiphanius urbis regis antistes solē-
 nes preces fecisset, quosdam etiā
 ex militibus paulo antè baptizasset, atque

υβρεώς τε εκ δεμιας απελειποτο, και αυτα
 κολασια τη Φοιβεα εχρσαντο, τους τε ιερε
 ους αναλαβοιεν, ερραπιζον τε, και ξανθηεν
 τινωτε πολλα, υπηρειν Φοισιν ενελδου
 επειδη η ταχιστα ενθενδε απηλαγησαν, ο
 ποιοω οι τε καθαων & καλασκοποι, οσα αυ
 τοις επειετακτο. τα τε ριερα καθηρην αυ
 τικα, τινω τε κοπρον και ει π αλλο εχ οσιν ε
 πεκειτο, σω σπυμελεια αφελόμενοι, τα τ
 λυγχα εκαιον απαντα, και τους ιερεας αυ
 πολλη παρεσκευνησαν, και τη αλλη φιλοσοφ
 σινη ησασαντο. δεγνεμα τε τοις πηγα
 δοντες, οι αμφοτα ιερα ταυτα εκαδωτο, ο
 δη τη τω βανδιλων στρατια ειποτο και
 τετεκν την οδον συμπασαν οι βαυδιλων
 ταυτα ημαρταν, και οι καλασκοποι εσε
 πεινον. επει η αιχου εσεαχ μελλον, παρε
 σαντες οι καλασκοποι, αγγελλοσι τα καθα
 οσα βανδιλιοι τε και Φοισιν ες τα χειρ
 ιερα εργασο, και ως εχνης πε οι παλαιω
 ειεν. ο η ακεσας, ες την ξυμβολην καδω
 το. οι μη ου πολλοι, ως Φοισι, βαν
 λων διεφθαρσαν. εισι η οι και υαο τας
 λεμιοις εχρητο, ολιγοι τε κομω η εκ τε
 τε τετε επ οικε απεκομωθησαν. ταυτα
 μη τσασαμοιδω παθεν υαο μαυροσι
 ξωπεσεσεν. ετελδωτα η χρονω υστρον, ε
 τε και εικοσιν ετη βανδιλων αρχεας.

Κεφ. 15.

Πειρ η βελισαριου καλα βανδιλων εκ στρατειας και τινων
 εχολογησιν.

Αυτος αναγραφει, ως ιουστινιανος Φοι
 των κακως ανδσε παχοντων χειρ
 στρατιαν επαγγελιας υποθηκαις ιωαννη
 παρχε τ αυλης καδσε ωτ & τ παρε
 ανεσε μελο οναρ τε αυτα φανεν διακωδω
 μη προς την εφοδον αποκνησαι χριστιανω
 αμυνων τα βανδιλων διαφθειρα παρμα
 ενελδεν φρονημαλωεις, εδδομον τ βα
 λειας ανων ετ & σελλει βελισαριον ες τ
 καρχηδον & πολεμον αμφο τας θρησκ
 τρεπας. της στρατηγιδ & νεας προψεσε
 την ακτην η προτω βασιλειων εσιν, επιφ
 τε τ πολεως σπυκοπε δυξαμενε τε τα
 τα, πιας τε των στραιωτων αξι βαπισαν &

καὶ ἐς τὴν στρατηγίδα ναῦν ἐσεβάσατο. **Α**
 ἀνέειπεν ὅτι αὐτὰ καὶ τὰ κτλ κυπριανὸν τὸν μαρ-
 τυρα ἰσοείας ἀξία, καὶ Φησὶ πρὸς λέξιν ὡς εἶ-
 κυπριανὸν ἄγιον ἄνδρα μάλιστ' πάντες καρ-
 χηδόνιοι σέβον, καὶ αὐτὰ νεῶν τινα λόγε
 πολλὰ ἀξίον πρὸς τῆς πόλεως ἰδρυσάμενοι
 πρὸς τὴν τῆς θαλάσσης ἡϊόνα, τὰ τε ἄλλα
 ἐξουσιῶν, καὶ ἄγασιν ἐνιαύσιον ἑορτῶν, ἡ
 δὲ κυπριανὰ καλεῖται, καὶ ἀπ' αὐτῶν τὸν χει-
 μῶνα οἱ ναῦται ἔπει ἐγὼ ζῆλῶς ἐμνήσθη,
 ὁμοῦ μὲν τῆς πανηγύρεως πρὸς ἀγορᾶν εἰσ-
 ἔασιν, ἐπεὶ ἐς τὸν καιρὸν Ἐπισκλήπην Φιλί, **Β**
 ἐφ' ἑταῦ τιν οἱ λίβυες ἀγῶν ἐς αἰὶ τὴν ἑορ-
 τῶν νομίσασιν. τῆτον οἱ βανδύλοι τὸν νεῶν,
 ἀνείχε βασιλῆος, ὅθεν χριστιανὸς βια-
 σάμενοι ἀφείλοντο, ἐνθάδε σὺ πολλὴ ἀπ-
 μίᾳ ὅθεν ἱερέας ἐξέλασαν, καὶ τὸ λοιπὸν
 ἀτε προσήκουσιν ἀρειανοῖς ἐπινόησαν. ἀλλ'
 ἄλλοι δὲ διὰ ταῦτα ἐξ διαπονεμένοις τοῖς λίβυ-
 σιν, πολλὰ κίς φασὶ τὸν κυπριανὸν ὄναρ ἐπι-
 σκλήπην φάναι ἀμφοῦ αὐτῶν μεμενῶν χει-
 στανὸς ἦκιστα χεῖρα. αὐτὸν γὰρ οἱ πρῶτοι **Γ**
 πρὸς χεῖρας τιμωρὸν ἔσεσθαι, καὶ κατανῆσαι τὴν
 πρῶτον ἐς ὅθεν βελισαίει χεῖρας, καρχη-
 δῶν ὑπὸ βελισαίῳ στρατηγῷ ῥωμαίων
 κλητικῶς ἡγουμένης, μὴ πέμπτον καὶ ἐνενηκο-
 σὸν ἐλθόντες ἀφαιρέσεως, βανδύλων τε παν-
 τὰ πασαν ἐκπολεμηθέντων, καὶ τῆς ἀρειανῶν
 δόξης τέλος ἐκ τῆς λιβύων γῆς ἀπεληλαμέ-
 νης, χριστιανῶν τε ὅθεν οἰκίους νεῶς ἀπειλη-
 φῶτον κτλ τὴν κυπριανὴν τὴν μαρτυρῶν πρῶ-
 ρησιν.

in navem pratoriam imposuisset. Nar-
 rat præterea idem Scriptor de Cypria-
 no Martyre nonnulla, quæ huic histo-
 riæ inseri merentur. Sic autem ait ad
 verbum. Cyprianum virum sanctissi-
 mum Carthagenenses universi præci-
 puo honore venerantur; constructaq;
 in ejus honorem magnificentissima
 Ecclesia extra urbem ad litus maris,
 tum in reliquis cum religiole colunt,
 tum festum diem quotannis agunt,
 quem Cypriana appellant. Atq; hinc
 nautæ tempestatem quandam, cujus
 antea mentionem feci, eodem nomi-
 ne quo diem festum vocare soliti sunt,
 propterea quod ea tempestat eo potis-
 simum tempore ingruere consuevit,
 quo Afri festum illum diem perpetuò
 celebrare solent. Hanc Ecclesiam
 Vandali regnante Hunnerico per vim
 Christianis ademerant, sacerdotibus
 magna cum ignominia inde expulsis:
 Ac deinceps tanquam quæ in jus ac do-
 minium Arianorum venisset, eam in-
 staurarunt. Quod cum Afri graviter
 ac molestè ferrent, ajunt Cyprianum
 sæpius in somnis visum, quibusdam eo-
 rum dixisse: non debere Christianos
 de ipso sollicitos esse: Se enim aliqua-
 tò post injuriæ suæ ultorem futurum.
 Quæ quidem prædictio Belisarii tem-
 poribus completa est, tunc cum Car-
 thago duce Belisario in potestatem Ro-
 manorum redacta fuit, post quintum
 ac nonagesimum annum ex quo capta
 fuerat: & cum Vandali penitus debel-
 lati sunt, & Arianorum hæresis ex A-
 frica prorsus fugata; Christiani deniq;
 juxta Cypriani Martyris prædictionem
 Ecclesias suas recuperarunt.

Κεφ. ιζ.

Περὶ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν λαφύρων.

Τὸ αὐτὸ καὶ τὰ εἰρηγεῖται ἐπειδὴ Φη-
 σιν ὁ βελισαίριος ὅθεν βανδύλους κατὰ **Δ**
 πολεμήσας ἐς βυζάντιον ἦκε, τὰ τε λάφυρα,
 τὰ τε ἔξ πολέμου ἀνδράποδα πρὸς ἀγορᾶν,
 αὐτὸν τε γελίμενα τῶν βανδύλων ἡγεμῶν,
 θειάμβου δὸς ἐλθόντες αὐτῶν κτλ τὸν ἰπποδρομον
 ἦγαγε, πάντα θαυμάσιον ἀξία. ἐν οἷς κει-
 μιλίων πᾶμπολύ τι χεῖμα καθεστῆκε, ἀτε
 γέλειχε τὸ ἐν ῥώμῃ σεσυληκὸς παλά-
 τιον ἀπὸς ἐμπροσθέν μοι δεδιήγηται, ἡνίκα
 ἐνδοξία ἡ εὐαγγελιστῶν γαμῆν τῶν ἑσπε-
 ρίων ἀρξάντων ῥωμαίων, ὑπὸ μαξίμου τὸν

CAP. XVII.

De spoliis quæ relata sunt ex Africa.

IDEM Procopius ista scribit, debel-
 latis Vandalis, cum Belisarius Con-
 stantinopolim venisset, prædam & ca-
 ptivos, ipsumque adeo Gelimerem Van-
 dalorum regem secum ducens, trium-
 pho ipsi concessio, cuncta quæ erant
 admiratione digna per Circum duci
 iussit. In quibus thesauri erant innume-
 rabiles, quippe cum Gisericus olim Ro-
 mæ palatium diripisset, sicut superius
 à nobis relatam est: tunc cum Eudoxia
 uxor Valentiniani Imperatoris Roma-
 norum Occidentalium, ægre ferens
 quod Maximus maritum ejus necasset

Ddd